

& *æqualibus necessaria sufficientant*: atque id vel proportione vel numero. quare quibus hoc non adest, inter eos neque ius ciuale esse existimandum est: sed ius quoddam, & per similitudinem. Est enim ius inter illos, quibus etiam lex est: lex autem inter eos est, in quibus est iniustitia: iudicium enim iuris & iniuriae diadicatio est: in quibus vero est iniustitia, in iis quoque iniuste facere est. Non in omnibus tamen, in quibus est iniuste facere, est etiam iniustitia. hoc autem est cum quis plus ex simpliciter bonis, minus ex simpliciter malis sibi attribuit. Propterea non sinimus dominari hominem, sed rationem: eò quod sibi ipsi id facit, & tyrannus euadit, est autem qui dominatur, iuris ipsius custos: at si iuris, & qui etiam. Quoniam vero esse ipsi nihil amplius videatur, siquidem est iustus. non enim amplius ex simpliciter bono sibi attribuit, nisi id ipsi proportione conueniat: idcirco alteri laborat. Atque ideo iustitiam alienum esse bonum inquietunt, quemadmodum etiam prius dictum est, merces igitur quedam danda est: ea autem est honor, & donum, quibus vero haec satis non sunt, i.e. tyranni efficiuntur. At vero herile ius ac paternum idem cu[m] his minimè est, sed simile, nullius enim erga sua simpliciter iniustitia eo: possessio autem, & liberi quoad tantuli fuerint & nō separati, quasi quedam vniuersitatis sunt: at felse lēdere eligit nemo: unde nullius erga se iniustitia est. igitur neque ciuale ius neque iniuria erit: quippe quæ & lege existat, & inter eos, in quibus esse lex potest: hi autē erant illi, quibus & dominandi, & obtemperandi *æqualitas* inest. Idcirco magis erga vxores, quam liberos & possessiones ius est: id enim est ius familiare: quod tamen à ciuali etiam ipsum diuersum esse constat. Ciuale autem ius aliud naturale est, aliud legitimū, naturale, quod vbiq[ue] eandem vim habet, & non quia vel ita videatur, vel minimè: legitimū, quod à principio utrum hoc an illo modo fiat, nihil refert: vbi vero fuerit institutum, refert. ut mina captiuos redimi, vi capram sacrificare, non duas oves: ea item quæ de singulis sanciunt, ut Brasidæ sacrificare: nec nō ea quæ sunt decretalia. Sed nonnullis omnia esse huiusmodi videtur: quia quod est natura, immobile est, & vbiq[ue] eandem vim habet quæadmodū ignis qui & hic & apud Persas vrit: iura vero moueri videt.

τὰς ἔχει οὐκέτι πάσας τὸν πόλεμον καὶ ἐνθάδει καὶ ἀπέραντος τοῦ Πέρσης καὶ τοῦ Αριστοτέλους τὸν πόλεμον.

A ἐλευθέρην τὴν ιστον, καὶ κατ' αὐτούσιαν, καὶ αριθμὸν. ὅπερ ὅσσις μὴ δέ τοῦτο, ἀλλὰ τούτοις τῷ πολεμικῷ σίγαρον, ἀλλὰ πίσιγαν καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῖς γῆς σίγαρον, ἐν οἷς καὶ νόμος τῷ τοις ἀντοῖς γῆμος δ', ἐν οἷς ἀδικίᾳ τῷ γῆς σίγαρον, κρίσις τῷ σίγαρον τῷ τοῦ ἀδικοῦν· ἐν οἷς δὲ ἀδικίᾳ, καὶ τὸ ἀδικεῖν εἰς τούτοις· ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πάσιν ἀδικίᾳ. τόποι δὲ δέ, τὸ πλέον αὐτῷ νέμεται τῷ ἀπλάνος ἀγρωθόντελαι τοῖς δὲ τῷ ἀπλάνῳ κακῶν. διὸ ἡ ἀρεβή εἰρχεται αὐτρωπον, ἀλλὰ τὸν λόγον ὃν ἔστι τοῦ ποτε, καὶ μένεται τορωνος. ἐστὶ δὲ ὁ ἀρχον, φύλαξ τῷ σίγαρον· εἰ δὲ τῷ σίγαρον, καὶ τῇ ιστον. επειδὴ δὲ οὐδὲν αὐτῷ πλέον τῇ δοκεῖ, εἴπερ σίγαρος οὐ γῆ νέμεται πλέον τῷ ἀπλάνῳ ἀγαθον αὐτῷ, εἰ μὴ τῷ τοις ἀντοῖς αὐτοὺς δέσποτος. διὸ ἐπέρι ποτε· καὶ διὰ τοῦ ἀλόγου εἴναι φασιν ἀγαθὸν τοῦ σίγαροντος, καθαροῦ ἐλέχθι καὶ πορεύεται. μάθετος τοις αὐτοῖς δέσποτος. τόποι δὲ, περὶ τοῦ γάρ δέσποτον εἰστιν ἀδικίᾳ τῷ αὐτῷ ἀπλάνος. τὸ δὲ κτήμα καὶ τὸ τέκνον, οὓς δὲ τὸ πλίνον, καὶ μὴ χωρεᾶδι, οὐστερ μέρες αὐτοῖς. αὐτοὶ δὲ οὐδὲν πεσερέται βλαπτεῖν. διὸ καὶ ἡ ἔστιν ἀδικίᾳ τῷ αὐτῷ αὐτοῖς· οὐδὲν ἀρέται σίγαρον τὸ πολεμικόν· καὶ νόμος γῆ λοιπὸν καὶ τοῖς εἰπεῖσθαι γῆμος οὗτος δὲ δέσποτον, οὐδὲν ἀφέσεισθαι τῷ ἀρχοντα καὶ τοῦ κέδεται. διὸ μάλλον τῷ τοις τῷ ἀρχοντα καὶ τοῦ σίγαρον, οὐ τῷ ποτε καὶ κτήματα. τόποι γάρ δέσποτον καὶ τοῦ πολεμικοῦ. ἔπειρον δὲ δέσποτον καὶ τοῦ ποτε τῷ πολεμικοῦ. τοῦ δὲ πολεμικοῦ σίγαρον, τὸ μὲν φιστόν δέ, τὸ πανταχοῦ τοῦ ἀντοῖς ἔχον οὐδίαμαν, καὶ οὐ τὸ δοκεῖν οὐ μάλλον δὲ, δὲ, ἐξ ἀρχῆς μὲν οὐδὲν σιαφέρει οὔτας οὐδὲν. δέ ταν δὲ δέσποτα, σιαφέρει, οἷον τὸ μικρὸν λυθέοδεμα, οὐ τὸ οὐρανὸν τὸν, ἀλλὰ μὴ μόνο πορεύεται. ἐπι, οὐδὲ δέ τοῦ τοῦ ποτε καὶ τοῦ νομοδετούσιν· οἷον τὸ θύειν Βραχίδα, καὶ τὰ τιμοφρατώδη. δοκεῖ δὲ εἰστις πάντα τῇ τοις τοῖς, ὅπι, τὸ μὲν φύσις, ἀκίνητον καὶ πανταχοῦ τοῦ ἀντοῖς Πέρσης καὶ τὸ δὲ σίγαρα κανούρεμα ὁρῶσι, τόποι δὲ,